

FYLKESMANNEN I OSLO OG AKERSHUS

Miljøverndepartementet
Avdeling for regional planlegging
Postboks 8013 Dep
0032 OSLO

Deres dato
04.03.02

Deres ref
2001/2769

Vår ref
02/02/05375-2 F
Arkiv:420.0

Saksbehandler
Frode Davidsen Tlf: 22 00 36 54

Vår dato
23 APR. 2002

Høring. Forslag om tidsfrister ved planbehandling etter pbl.

Fylkesmannen viser til departementets brev av 04.02.2002 med anmodning om kommentarer til høringsforslaget innen 17.04.2002. Endringsforslagene gjelder innføring av tidsfrister i forbindelse med planbehandling etter plan- og bygningsloven.

Fylkesmannen slutter seg til at innføring av tidsfrister i plandelen av pbl kan være et aktuelt virkemiddel for å redusere saksbehandlingstiden. Ved at det foreeligger konkrete krav til tidsbruken, vil det bli lettere for publikum og kommunen å forholde seg til en norm og hvordan sakene ligger an i forhold til den.

Fylkesmannen anser det imidlertid ikke for helt uproblematisk å innføre tidsfrister. Tid er lettere å måle enn kvalitet. Det er en nærliggende fare for at man i enkelte tilfelle må akseptere lavere kvalitetsnivå når tidsfristen blir det overordnede mål.

Et annet forhold er at dersom kommunen skal stilles overfor krav om å behandle saker innenfor en viss frist, er det uheldig at statlige sektororganer som finansieres sentralt ikke har ressurser til å følge opp på samme måte. Sett fra kommunens side vil det framstå som noe inkonsekvent at tilsvarende krav ikke stilles til statlige myndigheter. En praktisk viktig forskjell som kan framheves her er at kommunen har anledning til selv å fastsette en inntektsramme gjennom gebyrer som gjør den i stand til å finansiere et tilstrekkelig stort saksbehandlingsapparat til å ta unna saksmengden. Jo flere saker kommunen mottar, jo høyere blir inntekten. Dette er ikke tilfelle med statlige organer. Det vil derfor ikke i praksis ikke være noen garanti for at staten i samme grad som kommunen klarer å få uttalt seg eller avgjort klagesakene med tilsvarende tidsbruk.

Fylkesmannen i Oslo og Akershus har i utgangspunktet ingen bemerkninger til innføringen av frister for planutvalgets førstegangsbehandling og kommunestyrets behandling etter annen-gangsbehandling i planutvalget. Det må imidlertid påpekes at dersom det innføres frister, er en i likhet med departementet av den oppfatning at det bør knyttes rettsvirkninger til at fristene ikke overholdes. Den mest hensiktsmessige sanksjon synes å være reduksjon/bortfall av behandlingsgebyr, idet dette ut fra forslaget synes å være den mest forutsigbare konsekvens.

Sentralbord: 22 00 35 00
Postadresse: Postboks 8111 Dep, 0032 Oslo
Besøksadresse: Tordenskioldsgate 12 (inngang sjøsiden)

Epost: postmottak@fm-oa.stat.no
Avdelingens telefaks: 22 00 36 58
Banknr.: 7694 05 01624

Vi vil imidlertid anbefale at man utsetter ikrafttreden av lovvedtaket inntil man får erfaring med om selve lovvedtaket har en effekt på saksbehandlingstiden.

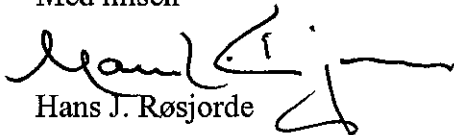
Fylkesmannen vil videre bemerke at dersom det knyttes rettsvirkninger til oversittelse av fristen ved privat reguleringsforslag, bør det gjøres klart hva som er fristens utgangspunkt. Dette fordi plan- og bygningslovens § 30 første ledd legger opp til en dialog i forkant av innsendelse av planforslag. En vil da i ettertid kunne unngå uenighet om planforslaget er innsendt for førstegangsbehandling, eller om man fortsatt har vært i en uformell dialog mellom forslagsstiller og planutvalget/administrasjonen.

Slik fristene er foreslått, uten noen absolutte frister for fremleggelse for annengangsbehandling av planutvalget, synes forslaget å kunne gjennomføres uten at det vil gå på bekostning av hensynet til en forsvarlig saksutredning, jfr. forvaltningslovens § 17, eller hensynet til berørtes medvirkning.

Når det gjelder frist for innsigelse fra berørte fagmyndigheter mener fylkesmannen at det bør vurderes å innføre krav om direkte varsling til berørte fagmyndigheter ved kunngjøring av oppstart. Dette kan gi fagavdelinger bedre tid til eventuelt å vurdere innsigelse.

Fylkesmannen i Oslo og Akershus har erfaring for at de aktuelle sakene det her er tale om har stor variasjonsbredde mht. kompleksitet og omfang, og at det i perioder med store arbeidstopper kan oppstå problemer mht. korte frister. Det bør derfor vurderes å signalisere overfor kommunene at fristene i komplekse saker bør settes noe lengere enn lovens minstekrav, alternativt at det bør være relativt kurant å oppnå fristutsettelse i slike saker.

Med hilsen

Hans J. Røsjorde

Anders Evjen
fung. avdelingsdirektør

Kopi: Fylkesmennene